Цвіли ми всі в часи юнацтва,
Як півдня пишного цвіток,
Ніхто не мріяв про багатство,
Щасливий був не тим гурток:

Лилися вільно щирі речі,
Ряди палких, крилатих мрій,
Багатства кращого предтечі,
Давали бесіді настрій.

Так сила творчая весіння
Віллє в природу дивний дух:
Могутнім повне все створіння,
І кожен згук, і кожен рух...

Де ж ви, де ви, дитинства друзі?
Яка пригріла доля вас?
Чи дні проводите у тузі?
Чи хто зазнав і щастя час?

Чи орете в тяжкій роботі,
Як я, невидну борозну?
Чи проводжаєте в турботі
Ви молоду свою весну?

Не знаю вашої я долі,
І як цвіте ясний ваш май;
Але, як сіячеві в полі,
Мені те вияснить врожай.